

עפ"ג 21/09/10329 - מדינת ישראל נגד סامي סוחארה, אמיר סוחארה

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 21-09-10329

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופט אריה רומנווב

כב' השופט מרים ליפשיץ-פריבס

המעעררת
מדינת ישראל
עו"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המשיבים

1. סامي סוחארה
2. אמיר סוחארה
שניהם ע"י ב"כ עו"ד כמאל זהאייה

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג'ויה סקפה שפירא) מיום 11.7.21

בת"פ 20-07-59429.

כללי

1. המשיבים הורשו, על יסוד הודהתם בעבודות כתוב אישום מתואן, בעבירות תקיפה שוטר, תקיפה עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המשיב 1 הורשע גם בעבירה איומיים. משיב 1 נדון ל - 350 שעות של"צ ומשיב 2 ל - 300 שעות של"צ. על כל אחד מהם הוטלו גם שני מאסרים מוותניים ופיצוי לשני נפגעי העבירה בסך כולל של 1,000 ל'. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. המשיבים הינם אחים. ואלה המעשימים: ביום 18.12.2. הגיע משיב 1 בלילו משיב 2 לקבלת טיפול רפואי בבית חולים הדסה הר הצופים, כשהוא פצוע ובכיסא גלגולים. המשיבים החלו לצעוק על פקידת הקבלה לאחר שנוצר לחץ בחדר המיון. מאבטחה ניגש וניסה לדבר עם המשיבים ולהסביר להם שהמחשב תקין. בתגובה, דחף המשיב 1 את המאבטה בשתי ידייו ונתן לו מכתח אגרוף בחזקה. אנשים שהיו במקום ניסו להתרערב ולהפריד בין המשיבים שתקפו אותו. המשיבים התפרקעו, דחפו ונתנו אגרופים ובעיטות לכל מי שהיה בקרבתם. שוטרת מג"ב שהשתה במקומות לבושה במדים אך לא בתפקיד, ניסתה להרחיק את המשיב 1 מהתגרה. משיב 1 דחף אותה בשתי ידייו בעוצמה, והשוטרת עפה על הרצפה. מעוצמת הנפילה, נפל אקדחנה של השוטרת והוא נפצעה בגבה. משיב 1 המשיך להשתולל,

עמוד 1

היכא בידו על שלט הכוונה שהיא תלוי על קיר חדר המיון וגרם לו נזק. לאחר מספר דקות הגיעו שוטרים שהוזעקו למקום וניסו להשתלט על המשיבים. כשנגבו השוטרים לעכב את משיב 2 הוא דחף וקיליל אותם. השוטרים השתמשו בכוח סביר על מנת להוריד את משיב 2 לרצפה ולאזוק אותו. כאשר הבחן משיב 1 אחיו נזק, קם מכסא הגלגלי שעל מנת להפריע לשוטרים לבצע את המעצר. אחד השוטרים ביקש ממשיב 1 להירגע ולשבט, אז דחף אותו משיב 1 בשתי ידייו. השוטר הדף את משיב 1 בחזרה לכיסאו. משיב 1 השתולל במקומו ואימס על השוטר ש"הוא לא ישכח אותו" וגם אחיו "יעצר" הוא יטפל בו". המשיב 1 המשיך להשתולל והשוטר הזהיר אותו כי אם לא יירגע יאלץ להשתמש באקדח טיזר. כתוצאה ממשיעי המשיבים נפצע המבטח באפו ובראשו ונזקק לטיפול. בנוסף, באה הפניה בפסק הדין לפסיקה לפיה, במקרים כאלה, יש צורך בתגובה עונשית הולמת.

טענות הצדדים

3. המערעתה עותרת לקבלת הערעור ולהחמרה משמעותית בעונשם של המשיבים, כך שימוקמו בתחום מתחם העונשה וווטל על כל אחד מהם עונש של שישה חודשים מאסר בפועל. לעומת זאת המערעתה, העונש שהוטל על המשיבים אינו הולם את חומרת העבירות בהן הורשעו. נטען, כי ציבור רב ומגוון פוקד את בית החולים ומתבע הדברים, בדרך כלל, הביקור בבית החולים כרוך בלחש, מתח ומצוקה של מבקרים. דוקא בזמןים ובנסיבות כאלה, ישנה חובה מוגברת להקפיד על הסדר, לשמור על הכללים והנהלים ובעיקר להגן את צוות בית החולים ויתר באי בבית החולים מפני מעשי בריאות ואלימות כדוגמת האירוע דן. תופעת האלים הפכה נפוצה והפסיקה קוראת להילחם בה בדרך של הטלת עונשה מחמירה ומרתיעה.

עוד נטען, כי העבירות שביצעו המשיבים הן עבירות אלימות חמורות, מהן נשקפת סכנת חיים של ממש, ורק בדרך נס לא נגרם נזק לגוף ולנפש. שוטרת מג"ב ומבטחה נפגעה. השוטרת, נפלה ונחבלת בגבה והמבטח נפצע באפו ובראשו. בנוסף, אקדחתה של השוטרת הופל לרצפה ויכול היה להיפלט ממנו כדור. לפיכך, נדרשת עונשה משמעותית ומרתיעה של מאסר בפועל. לעומת זאת המערעתה, מתחם העונש הרואוי מתחילה במספר חדשני מאסר בפועל ולא במספר חדשני עבודה שירות, כפי שקבע בית משפט קמא.

4. המערעתה טוענת עוד, כי טעה בית משפט קמא בקבעו כי נסיבות העוני מצדיקות חריגה לקולה ממתחם העונשה בשל שיקולי שיקום. נטען כי התסקירים אינם מלמדים על שיקום, אלא על כך שהמשיבים לוקחו אחריות על העבירות והbijעו רצון מסוים להשתתקם ולהשתלב בהליך טיפול. הם לא עברו הליך טיפול בשירות המבחן ולשניהם נטיות אימפרוביזיות ותוקפניות, כך שלא ניתן לקבוע כי הם השתקמו או כי קיים סיכוי של ממש שישתקמו באופן המצדיק סטייה לקולה ממתחם העונשה. לעומת זאת, ראוי כי שיקולי הרתעת הרבים והגנה על הציבור מפני המסוכנות הנשקפת מהמשיבים יקבלו משקל משמעותי ממשועתי יותר במסגרת גזר הדין ואין מנוס מהטלת מאסר בפועל.

ב"כ המשיבים טען כי איש מארגוני הצוות הרפואי לא היה מעורב באירוע אלא איש ביטחון. בית משפט קמא עין בסרטונים ובהתאם נתן החלטתו. המערעתה לא ביקשה לעכב את ביצוע גזר הדין כאשר האירוע התרחש לפני שלוש

שנים. למשיבים אין עבר פלילי ולא הסתבכו באירוע פלילי מאז אותו אירוע. איש מהמעורבים לא נזקק לטיפול רפואי. נערך גם הסכם סולחה בין המשבים לבין המאבטח ושולם לו סכום מכובד (20,000 ₪). על כן, יש לדוחות הערעור.

5. **תקיר שירות המבחן**

תקיר שירות המבחן שנערכו בעניינים של המשבים, דומים מאוד בתוכנם. משיב 1 בן 22 שנים ומשיב 2 בן 23 שניםם רוקים, ללא הרשות קודמות. בנוגע לעבירות דן, כל אחד מהמשיביםלקח אחריות על מעשי והביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי התנהוגותם האלימה באירוע אינה מאפיינת את התנהלותם בדרך כלל. עם זאת הוערך, ביחס לכל אחד מהם, כי במצבוلحץ הוא עלול לפעול בצורה אימפרטיבית ואלימה, תוך קושי בשליטה עצמית וקושי לבחון את השלכות מעשי ופגיעתם באחרים. הומלץ להטיל על כל אחד מהם עונש של 200 שעות ומאסר מותנה.

6. **דין**

מעשייהם של המשבים חמורים. מדובר בתקיפה בצוותא של עובדי ציבור ושוטרים בתוך בית חולים שגרמה לחבלות לנפגעים וכלל גם השמעת אויומים. בית משפט קמא עמד על הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ועל התפשטות מדאגה של תופעה של תקיפת אנשי צוות רפואי על רקע חוסר שביעות רצון של מטופלים ובני משפחותיהם מהטיפול, שగברת ככל העומס המוטל על הצוותים הרפואיים, באופן המחייב הטלת עונשה מהירה ומרטיעה.

מהנסיבות דן עולה כי במהלך האירוע היו למשיבים הזדמנויות שונות לחזול מעשייהם, אך הם בחרו להמשיך בהဏוגותם האלימה שהלכה והתרחבה למעגל נוסף, כלפי השוטרים שבאו להשליט סדר ולקטוע את האירוע. בית משפט קמא קבע כי מסרטון האירוע עולה כי בחדר המין היו אנשים רבים, בכללם, חולמים ומלווהם, אשר בנקל יכולו להיפגע גם הם כתוצאה מהאלימות שהפגינו המשיבים. עם זאת, בית משפט קמא חרג לקולה מתחום הענישה הנוגע, המתייחס מספר חדשני מסר בפועל שיכל Shiratz' בעבודות שירות. בacr, העדיף בית משפט קמא שיקולי שיקום בעניינים של המשיבים, בהתחשב בגילם הצעיר, על סף הקטינות בעת ביצוע העבירות, העדר הרשות קודמות, תפוקוד נורמטיבי לפני ואחרי העבירות, עriticת סולחה בין המשיבים לבין המאבטח שנפגע, הודהתם, קבלת אחריות והבעת חרטה. אכן, מדובר בשיקולים נכבדים לקולה, אך מקום הנគן הוא בגישה העונש בתוך מתחם העונשה ולא בחרגה ממנו.

למרות שחוורת העבירות מצדיקה עונש מאסר שירצה בעבודות שירות החלטנו לא להטיל על המשיבים עונש זה, בהתחשב בacr שערכאת ערעור אינה מצאה את הדין ובנסיבות בהן המשיבים סיימו זה מכבר לבצע את השל"ץ. מעיצרם של המשיבים וניהול ההליך הווה גורם מרטיע, כולל מתISKורי שירות המבחן שראה בתהילך שעברו השניים

מעט מעברים מסוימים הילך שיקום. השניים, נעדרי עבר פלילי, לא הסתמכו בפלילים ממועד ביצעו העבירה ואינם מעורבים בחבירה עברינית או שולית (על מדיניות ענישה בעבירה מסווג זה בתקיפה בבית חולים ובchnerה של שיקולי שיקום, ראו: עפ' 3526/20 דוד גורי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-8 (28.1.21)).

לצד זאת מצאנו כי יש להתערב בקנס שקבע בית משפט קמא ולהגדילו לסך של 6,000 ₪ על כל אחד מהם, או 45 ימי מאסר. הקנס ישולם עד 1/4/22.

ניתן היום, יב' באדר ב', תשפ"ב, 15 במרץ, 2022, במעמד ב"כ המערעת, ב"כ המשיבים והמשיבים בעצמם.

מרית ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן

נשיא